

Dosarul nr. 2ra-985/21

Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. D. Crigan)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. A. Pahopol, R. Pulbere, O. Cojocaru)

ÎNCHEIERE

30 iunie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Galina Stratulat

examinând admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentului Serghei Costaș, Oleg Trocin,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Maxim Savin (Șubert) împotriva lui Serghei Costaș cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost respins apelul declarat de către reprezentantul legal al apelantului Serghei Costaș, Oleg Trocin și a fost menținută hotărârea din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Chișinău, sediul Centru,

c o n s t a t ă :

La data de 02 noiembrie 2017, Maxim Savin (Șubert) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Costaș cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii reclamantul a invocat că, la 14 martie 2013, Maxim Savin (Șubert) a transmis lui Serghei Costaș cu titlu de împrumut o sumă de bani în mărime de 24 000 euro. Ulterior, la 23 martie 2016, pentru a garanta rambursarea sumei împrumutului, Serghei Costaș a întocmit un angajament cu nr. 1493, autentificat de către notarul public Zinaida Volimbovscaia, prin care s-a obligat să restituie suma împrumutului până la data de 01 octombrie 2016.

Totodată, afirmă reclamantul că, la expirarea termenului acordat, Serghei Costaş nu a rambursat suma împrumutată.

Menţionează reclamantul că, în vederea soluţionării litigiului pe cale amiabilă, creditorul la data de 19 ianuarie 2017, a expediat în adresa debitorului o cerere prealabilă, prin care a cerut rambursarea sumei datoriei, dar scrisoarea recomandată a fost restituită expeditorului. Astfel, consideră că, calea extrajudiciară de soluţionare a litigiului a fost respectată.

Cere reclamantul, încasarea din contul pârâtului a datoriei în mărime de 24 000 euro cât şi toate cheltuielile de judecată suportate.

Prin hotărârea din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru, acţiunea a fost admisă.

Prin decizia din 16 februarie 2021 a Curţii de Apel Chişinău, a fost respins apelul declarat de către reprezentantul legal al apelantului Serghei Costaş, Oleg Trocin şi a fost menţinută hotărârea din 17 aprilie 2019 a Judecătoriei Chişinău, sediul Centru.

În motivarea deciziei emise, instanţa de apel a conchis că, soluţia dată de prima instanţă privind admiterea acţiunii este întemeiată şi corectă, constituind rezultatul examinării în ansamblu a tuturor probelor anexate prezentei cauze.

Din materialele dosarului rezultă cu certitudine că, la data de 02 noiembrie 2017, Maxim Savin (Şubert) a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Serghei Costaş cu privire la încasarea datoriei şi a cheltuielilor de judecată.

De asemenea, la 14 martie 2013, Maxim Savin (Şubert) a transmis lui Serghei Costaş cu titlu de împrumut o sumă de bani în mărime de 24 000 euro. Ulterior, la 23 martie 2016, pentru a garanta rambursarea sumei împrumutului, Serghei Costaş a întocmit un angajament cu nr. 1493, autentificat de către notarul public Zinaida Volimbovscaia, prin care s-a obligat să restituie suma împrumutului până la data de 01 octombrie 2016.

Totodată, afirmă reclamantul că, la expirarea termenului acordat, Serghei Costaş nu a rambursat suma împrumutată.

Mai mult, în vederea soluţionării litigiului pe cale amiabilă, creditorul la data de 19 ianuarie 2017, a expediat în adresa debitorului o cerere prealabilă, prin care a cerut rambursarea sumei datoriei, dar scrisoarea recomandată a fost restituită expeditorului. Astfel, consideră că, calea extrajudiciară de soluţionare a litigiului a fost respectată.

La 17 mai 2021, reprezentantul legal al recurentului Serghei Costaş, Oleg Trocin, a depus cerere de recurs împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curţii de Apel Chişinău, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a deciziei

instanței de apel și hotărârii primei instanțe, rejudecarea cauzei în prima instanță, în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a exprimat dezacordul cu decizia recurată, calificând-o ca fiind neîntemeiată și pasibilă de casare în temeiul prevederilor art. 432 alin. (1), (2) lit. a) și (4) din Codul de procedură civilă.

Reprezentantul recurentului a opinat că, prima instanță și instanța de apel au aplicat eronat normele de drept material, nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, au apreciat arbitrar probele prezentate de către participanții la proces, iar concluziile instanțelor sunt în contradicție cu circumstanțele cauzei.

În conformitate cu prevederile art. 434 alin.(1) Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Decizia instanței de apel a fost adoptată la 16 februarie 2021, iar cererea de recurs a fost depusă la 17 mai 2021.

Materialele cauzei atestă expedierea și recepționarea copiei deciziei integrale participanților la proces la 18 martie 2021, prin intermediul poștei electronice, conform scrisorii de însoțire (f.d.141), fapt confirmat și de către recurent (f.d. 146). Astfel, recursul este declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Prin prisma art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, la 21 mai 2021 instanța de recurs a comunicat participanților la proces recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței (f.d. 158).

Referință la cererea de recurs, în temeiul art. 439 alin.(2) Cod de procedură civilă, până la data judecării cauzei în ordine de recurs, nu a parvenit.

Examinând temeiurile recursului declarat de către reprezentantul legal al recurentului Serghei Costaș, Oleg Trocin, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) Cod de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stipulează că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În temeiul prevederilor art. 433 lit. a) Cod de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Serghei Costăș, Oleg Trocin, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul părții recurente cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin.(2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

În această ordine de idei, completul Colegiului precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII Cod de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre

probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin.(4) Cod de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă faptul că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Cod de procedură civilă, însă din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 al Convenției Europene pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Serghei Costaș, Oleg Trocin.

În conformitate cu art. 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către reprezentantul legal al recurentului Serghei Costaș, Oleg Trocin, împotriva deciziei din 16 februarie 2021 a Curții de Apel Chișinău.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Galina Stratulat